

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatio Synoptica De Ivdiciis Ad Lib: II. Decretal:
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

2. Quid litis contestatio sit? quomodo inducatur, quomodo dividatur, impediatur? qua differentia inter affirmativam & negativam litis contestationem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

collationis initium est, undē enarratio
negotii incipit & consequenter quando
litis contestatio. Neq; pugnat quod sup.
(tit: 2. de injus voc: n. 4. v. sed nihilominus)
dicamus citationem esse actū jurisdictionis
contentiose, nam & oblatio libelli, reo
à Judice facta reconventio, & huiusmodi
actus, sunt jurisdictionis contentiose, ne-
que tamen ab iis judicium ceptum legi-
tur, Et licet ceptum à citatione legatur. L.
si quis postea. ff. de jud. cap. gratum de off: deleg.
solum sensus est, ceptum esse impropriè
in sensu causalī, quatenus citatio causa est
subsequentis judicii, non autem in sen-
su formalī, ut bene Lel. Manc: dissert. 3.
cap: 5. n. 25.

2. Est autem litis contestatio rei ad a-
ctoris, vel contrā, actoris ad rei petitio-
nem principalem, negando vel affirman-
do, seu confitendo, facta responsio, ani-
mo litem contestandi. cap. unico de lit: cont.
coram Judice, quia si re^o ante petitionem
actoris in judicio factam debitum fatea-
tur, non per hoc inducitur litis contesta-
tio L. si debitori ff. de judic: ut nec per re-
sponsionem rei ad positiones actoris fit

litis contestatio cit. cap. unico. Barth: in L.
 unica. C. n. 13. h. t. nam qui ponit, non per
 hoc ostēdit se agere aut petere velle; mul-
 ta enim subinde ponit actor, quæ tamen
 postea, non petit sibi semper per Judicis
 sententiam adjudicari, & aliud est pone-
 re, aliud petere. SED neq; litis contesta-
 tio inducitur per nudam facti narratio-
 nem & responsionem secutam, quia, u-
 jam diximus, contestatio litis fit solūm pa-
 petitionis in jure propositionem & re-
 sponsionem. Divisa à nonnullis in negati-
 vam & affirmativam. Affirmativam vo-
 cant, cùm reus affirmativè litem contesta-
 tur fatendo debitū idq; vel purè, cum sim-
 pliciter reus debitum confitetur: vel non
 purè, cùm simul objicit exceptionem per
 emptoriam. Negativam, cùm Reus nega-
 tivè respondet, inficiando simpliciter de-
 bitum, vulgatis verbis. Nego narrata per
 ctorem L. unica. & ibid. Gl: C. h. t. aut dicen-
 do tu mentiris, ut ex Bald: tradit Marant.
 6. h. t. n. 4. nisi huiusmodi verba prolat-
 fuerint ex calore iracundiæ. Abb: incit: cap.
 unico. n. 28. h. t. Sed quid illa sibi sup:
 amo contestandi litem? an oportet expre-
 seu

eum dicere, se respondere animo contestandi litem? Minime, nam semper ita respōdere pr̄sumitur, nisi expressè contrarium protestatur. Rota decis: 11. incip: si pars in antiquis. Quin etiam si protestetur litem super libello exhibito contestari nolle, respondeat autem postea simpliciter, ad libellum negativē nihilomin⁹ per hoc censetur contestata lis cit. cap. unico. h.t. Ratio, quia protestatio actui contraria, tollit protestationis effectum. cap. cum M. Ferr. de constit: & ibid: Felin: & Canonistæ comm. Fatemur tamen, si peremptoria exceptio contra intentionem actoris opponatur à Reo, litis contestationē impediti. Marant. 6. p. h. t. n. 6 & alij. quia non negat debitum v. g. qui se tutum exceptione asserit.

3. Utrum unicā duntaxat voce, an & libellis fieri possit litis contestatio: petunt aliqui. Hostiensis existimat vivam vocem exigi: Sed reclamat communis schola & quotidiana praxis, colligitur ex Leg. 14. §. Patroni C. de iudicij. Quæri præterea potest, an in omnibus causis necessaria sit litis contestatio? enumerat enim Marant. Socin: cap: frequenter ut lite non cont: casus.